

են. արդէն իսկ “Ա-զի՞ն յըշուջը, ի հերինակին (Յ. Թ. Գոյացան) անոնք եւ բաշխառութիւն մըն է առ այս տպագրութիւնը (Յ. Մատի Հոռեան) մարդոր ու ինամեալ, ինչպէս որ առջո ենք հաճառ թեամբ գիտել Սիւնեաց Գրասանն լողանէ հրատարակեալ գասագրոց մէջ:

Ա. Հասորն գերանական է բեւ-չ-ը-ւ-զ-գրութեամբ յօրինեալ (մեր մշ որշափ գիտենց առաջին անգամն է այս գրութեամբ քերական-ընթեցարան մը), մեծ արդինք կրնայ յառաջ բերել. արդէն քիչ ժամանակի մէջ իրարու յանդրափ (չորս) սպազրութիւնու ապացոյց են թէ որդրափ յաջող ընթեռութիւնն է Պ. Գոյացանի ընդգրկած զրութիւնն Միակ դիտազրութիւնն որ ունինք տպագրութեան մասին, այս է՛ որ ի եւ Շ, շ եւ շ գրերն շատ տեղիք (երբեմն նաև է՛ ու ա, և եւ ո) իրարու չեն զանազանութիւն, եւ տեղ տեղ գրերը պաշերը ունեն տեսնութիւն, որով ուրիշ զրի հետ կրնան շփոխուիլ. յայսնի է թէ որդրափ կարեւոր է կարդացու նոր մասն աշակերտին համար յատկացեալ քերական-ընթեցարանի տպագրութեան որոշ եւ անսամբլ ըլլալին Տպագրական միայն շատ քիչ կայ, մեր աշքին հանդիպաններն են՝ կետպի (58), Վկրաւեցան (73), Զար (73), կր միրներ (15), նաև տեսած է՛ փինկ. տեսած են (52):

Բ. եւ Գ. Հասորներն կը բովանդակին գիրքընելիք (anschaulich) եւ շահաւետ հատուածներ, կրթէ՛ համով հասով եւ կոլիկ լեզուա պատուածներ, սիրու եւ հիմել եւ առ հասարակ ծոխ յանդերով սոտնաւորներ եւն, որոնք ասիրիանաբար դասաւորուած են ծամօթէ՛ անձանին եւ պարզն բարան երթալով. Ավելապէս ամբողջն այնպիսի կերպով մը պատրաստուած է՛ որ գրքովին սիրու գրուած մակավարական Ուղեղոցին հետեւելու համար առատ նիւթ եւ միջոց կ'ընծայէ Առուցչին. Համապատասխան եւ խոսն պատերներն ալ մեծաւոք էր գիրքացրենն Դասաւութիւն ջանքերն եւ աշոկերտին համար շահաւետ եւ զօսափի կ'ընեն դասանառութիւնը. Միով բանիւ Մ-ցէնի լըշու, գերանական մանկավարդութեան աղբարելն ննած ու մնած է, եւ մանկավարդ Հեղինակին մը ք'ըսոյշ թրով ինքնամութեամբ յօրինուած է այս բան է անոր արդէքին զնամատան համար:

Ի վեճոյ ներուի մեղ թելագրութիւնն մ'ընել: Ազգային միջնակարգ վարժարաններու համար շատ զգալի է պէտքն (ինքնազիր, թարգմանածոյ և աղբային լուսացոյն Լեշինակներ հատընտիր) ընթերու-ծայ գրերուն, գերանական Լեհեր-und Lesebuchներու ոճով. պայմանի կարեւու գործք մը յաջողութեամբ ի գլուխ հանելու համար՝ ամէն պահանջուած յասկաթիւններու օժտուած կ'երեւայ մեղի Յարգոյ Հեղինակին. եթէ այսպիսի գործքի մը ձեռնարկէ՝ այսու անհնահատիլ ծառայութիւն մը մատոցած պիտի ըլլայ աղդային կրթութեան, զան զի խակապէս յօրինածնական եւ ինամեալ ընթեցրուած զըքերը կամ Հատրնաբիներ մէծապէս պիտի նպաստեն թէ մայրների յեղուին կոլիկ աւանցման եւ ուսունքն եւ

թէ աշակերտաց միտքն իրապէս օգտակար եւ հարկաւոր զիտեկիբներով պարարտացրնելու եւ սիրոն աղիւի դդածութիւնով կրթելու:

Հ. Պ. Զ.

ԽԱՆԻՒԹ ԽԱԾԿՈՒԹ. — Աշխարհագրութիւն (պատկերագոր ու բարտիսաւոց), Միջնն դասընթացք, Բ. տպդ. 1910, գիւն 10 դր.:

Այս դասադիրքն ալ նմանապէս Մատթէուս սեան մարզոր սպազրութեամբ Սիւնեաց գրասան կոյնանէ հրատարակուած է: Հեղինակին Պր. Խաչկոնց, արդէն հանրածանօթ է իր հրատարակած թեորաւոր եւ ինամեալ դասագրելորդ. այս կարուն է ննել ներկայ Սշխարհագրութեան դասագրիքն կոկիկ եւ մարզոր լեզուով, ծննդաւալ բայցմաթիւ պատկերներով եւ (նաև գունաւոր) քարտեներով, որոնք ուսանողին հաճոյք եւ դիւրուարին կը մատոցանէն: Բնաման է օսմաններ եւ երկիններ կը վասուած լինածն վասուած լինածն վասուած է: Եւ Սահմանադրութիւնն եւոքք տրուած աղաւութիւնն գործածելով՝ հայկական գաւառներու վրայ աւելի ծանրացած է: Պատմուած անունները նորոգոյն անտառն գիտական գիտական եղած են, որոնք պատմութեան գասին մեծ օգնութիւն կիրան ընդունել. Միով բանին իր տեսակին մէջ լուսադոյն դասագրիքն է, եւ աշխարհագրութեան ուսումն հսկել կ'ընծայէ ուսանողաց:

Դասառած ընթերու հին Հայուստանի աշխարհաց դրսթեան կմախիք մըն ալ ունի, որ լաւ է ի բրեւ օջախն միջոց Հայոց պատմութեան, սակայն առանց աշխարհացոյց տախտակի անմարսիք եւ անօգուտ է այս կմախիքն, քարտէս մըն ալ ասոր նորիքուու էր: Ավելակագրական տեղեկութիւնք դրսին ետքն առանձն տախտակի մը վաս ամփուած են, որ լաւ է ընդհանուր եւ ամինք տեսութիւնն մը սահանարու համար. սակայն մարմնոյն մէջ՝ գէթ նշանաւոր քաղաքաց եւն առջեւ թուանշանիւնն բայցարձակ բացահայտութիւնն բառ մէջ, եւ վախ կայ որ աշակերտն վճական տեղեկութիւններն բոլորովին զորք մնայ. վասն զի գործնական չէ սորված միջոցին մօրինակի ետքի տախտակին մէջ թուանշանները վիտուել, եւ փրամութեանին կը սորվեցնէ որ աշակերտը չեն վիտուեր յօրինեց համար ոչ այնչափ հաճելի թօւանշաններն էնդհանրապէս տերութեան մը բնական տեղեկութիւններն բոլորովին զորք մնայ. վասն զի յիշատակուած կոնքն, ունաց ալ ինչ ցեղէ ըլլալն. եւն: Վիեննա քաղաքին մէջ կարելի էր յիշել անշուշու վիեննական Մինիթարեանց վանին ու տպարանը, քանի որ ուրիշ աեղերնուուազ կարեւոր տեղեկութիւնք չեն մոռցուած:

Հ. Պ. Զ.